

ГОРДЪЛИВАТА ВРАНА.

басня.

а една врана ѝ дотѣгнжло да живѣе между своитѣ си другарки. Тя поискала да се похвали прѣдъ тѣхъ, за това се накичила и украсила съ паунови пера.

Враната станжла много хубава и примѣнена мжно би ѝ распознали, че е врана. Тя прѣхврѣкнжла гордѣливо край своитѣ другарки и не ги поздравила. Дошла при паунитѣ и се смѣсила съ тѣхъ.

Но гордостъта ѝ не била за дълго. Нейнитѣ груби нрави и нейний гласъ издали враната. Паунитѣ, щомъ ѝ познали, спуснжли се върху ѝ и искубали лъскавитѣ пера. Насмалко щѣла да изгуби и живота си, ако не бѣ прѣварила да избѣга.

Посрамена и ранена, враната се върнжла при своитѣ другарки, които съ радостъ ѝ посрѣщнжли и утѣшили

КОСТИЛКА.

Една майка купила отъ пазаря сливи, за да даде на дѣцата си слѣдъ обѣдъ. Като се върнжла у дома си, турида ги въ една паница. Синъ ѝ Янко не билъ ѣлъ до това врѣме сливи, за това много му се доѣло. По-огле-